

“मीठे बच्चे- तिम्रो लक्ष्य-उद्देश्य हो अद्भुत रंगी-बिरंगी दुनियाँ (स्वर्ग) को मालिक बन्नु, त्यसैले सदा यसै खुशीमा हर्षित रहने गर, उदास होइन ।”

प्रश्न:- तकदीरवान बच्चाहरूमा कुनचाहिँ उमंग सदा रहिरहन्छ ?

उत्तर:- हामीलाई बेहदका बाबाले नयाँ दुनियाँको राजकुमार-राजकुमारी बनाउनको लागि पढाइरहनु भएको छ । तिमिले यही उमंगले सबैलाई सम्झाउन सक्छौ- यस लडाईँमा स्वर्ग समाहित छ । यस लडाईँपछि स्वर्गको द्वार खुल्नेछ- यसै खुशीमा रहेर धेरै खुशी-खुशीले अरूलाई पनि सम्झाउनु छ ।

गीत:- दुनियाँ रंग रंगीली बाबा.....

ओम् शान्ति । यो कसले भन्यो बाबालाई- दुनियाँ रंगी-बिरंगी छ ? अब यसको अर्थ अरू कसैले बुझ्न सक्दैन । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- यो खेल सुन्दर (रंगीन) छ । कुनै पनि सिनेमा आदिमा धेरै रंगी-बिरंगी दृश्यहरू हुन्छन् नि । तर यो बेहदको दुनियाँलाई कसैले जान्दैनन् । तिमिहरूमा पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार सारा विश्वको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान छ । तिमिले सम्झन्छौ स्वर्ग कति रंगी-बिरंगी छ, सुन्दर छ । जसलाई कसैले पनि जान्दैनन् । कसैको बुद्धिमा छैन, त्यो हो अद्भुत रंगी-बिरंगी दुनियाँ । गायन गरिन्छ- विश्वको आश्चर्य, यसलाई केवल तिमिले जान्दछौ । तिमिले मात्रै यस अद्भुत दुनियाँको लागि आ-आफ्नो तकदिर अनुसार पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । लक्ष्य-उद्देश्य त छ नि । त्यो हो अद्भुत दुनियाँ, रंगी-बिरंगी दुनियाँ, जहाँ हीरा-जुहारतका महल हुन्छन् । तिमि एक सेकेण्डमा अद्भुत बैकुण्ठमा जान्छौ । खेल्छौ, रास-विलास आदि गर्छौ । वास्तवमा त्यो अनौठो दुनियाँ हो । यहाँ छ मायाको राज्य । यो पनि कति अद्भुत छ । मनुष्यले के-के गरिरहन्छन् । दुनियाँमा यो कसैले पनि जान्दैनन्- हामीले नाटकमा खेल खेल्नहेका छौ । यदि नाटक भन्ने जानेका बुझेका भए नाटकको आदि-मध्य-अन्त्यको पनि ज्ञान हुन्थ्यो । तिमि बच्चाहरूले जान्दछौ- बाबा पनि कति साधारण हुनुहुन्छ । मायाले बिल्कुलै बिसाइदिन्छ । नाकमा समात्यो, अनि बिसाइदियो । अहिले भर्खरै यादमा हुन्छौ, धेरै हर्षित रहन्छौ । ओहो ! हामी वण्डर अफ वर्ल्ड, स्वर्गको मालिक बनिरहेका छौ, फेरि बिसिन्छौ अनि उदास हुन्छौ । यस्तो उदास हुन्छौ जो भीलहरू पनि यस्तो उदास हुँदैनन् । अलिकति पनि हामी स्वर्गमा जान्छौ भन्ने बुझ्दैनन् । हामीलाई बेहदका बाबाले पढाइरहनु भएको छ । एकदम मुर्दा जस्ता बन्छन् । त्यो खुशी, नशा रहँदैन । अहिले वण्डर अफ वर्ल्डको स्थापना भइरहेको छ । वण्डर अफ वर्ल्डका श्री कृष्ण हुन् राजकुमार, यो पनि तिमिले जान्दछौ । कृष्ण जन्माष्टमीमा पनि जो ज्ञानमा तीक्ष्ण हुन्छन् उनले सम्झाउँछन् । श्रीकृष्ण वण्डर अफ वर्ल्डका राजकुमार थिए । त्यो सत्ययुग फेरि कहाँ गयो ! सत्ययुगदेखि लिएर सिँढी कसरी उत्रिए । सत्ययुगबाट कलियुग कसरी भयो ? गिर्ती कला कसरी भयो ? तिमि बच्चाहरूको बुद्धिमा मात्र आउँछ । त्यसै खुशीबाट सम्झाउनुपर्छ । श्रीकृष्ण आउँदै हुनुहुन्छ । कृष्णको राज्य फेरि स्थापना भइरहेको छ । यो सुनेर खुशी हुनुपर्छ । तर यो उमंग उनीहरूलाई आउँछ जो तकदीरवान हुन्छन् । दुनियाँका मनुष्यहरूले त रत्नहरूलाई पनि पत्थर सम्झेर फालिदिन्छन् । यो अविनाशी ज्ञान रत्न हो नि । यी ज्ञान रत्नका सागर हुनुहुन्छ बाबा । यी रत्नहरूको धेरै मूल्य छ । यो ज्ञान रत्न धारण गर्नु छ । अहिले तिमिले ज्ञान सागरबाट डाइरेक्ट सुन्छौ त्यसैले फेरि अरू केही सुन्ने आवश्यकता नै छैन । सत्ययुगमा यो ज्ञान रत्न हुँदैन । न त्यहाँ एल.एल.बी, न सर्जन आदि बन्नुपर्छ । त्यहाँ यो ज्ञान हुँदैन । त्यहाँ त तिमिले प्रारब्ध भोग्छौ । त्यसैले जन्माष्टमीमा

बच्चाहरूले राम्ररी सम्झाउनु छ । अनेक पटक मुरली पनि चलेको छ । बच्चाहरूले विचार सागर मन्थन गर्नु छ, तब मात्र प्वाइन्टहरू निस्कन्छन् । भाषण गर्नु छ भने सबै उठेर लेख्नुपर्छ, फेरि पढ्नुपर्छ । बिसिएका बुँदाहरू फेरि थप्नुपर्छ । यसबाट धारणा राम्रो हुन्छ फेरि पनि लेखे जस्तो सबै बोल्न सक्दैनन् । केही न केही प्वाइन्टहरू बिसिन्छन् । त्यसैले सम्झाउनु पर्छ, कृष्ण को हुन् ? यिनी त वण्डर अफ वर्ल्डका मालिक थिए । भारत नै स्वर्ग (प्याराडाइज) थियो । त्यस स्वर्गको मालिक श्रीकृष्ण थिए । हामीले तपाईंहरूलाई सन्देश सुनाउँछौं— श्रीकृष्ण आउँदै हुनुहुन्छ । राजयोग भगवान्‌ले नै सिकाउनुभएको हो । अहिले पनि सिकाइरहनुभएको छ । पवित्रताको लागि पनि पुरुषार्थ गराइरहनु भएको छ, डबल शिरताज देवता बनाउनको लागि । यी सबै कुरा बच्चाहरूको स्मृतिमा आउनुपर्छ । जसको अभ्यास हुन्छ उसले राम्ररी सम्झाउन सक्छ । कृष्णको चित्रमा पनि लेखाइ धेरै राम्रो छ । यस लडाईंपछि स्वर्गको द्वार खुल्छ । मानौं यस लडाईंमा स्वर्ग समाहित छ । प्यारा बच्चाहरू पनि धेरै खुशीमा रहनु पर्छ, जन्माष्टमीमा मनुष्यहरूले कपडा आदि नयाँ लगाउँछन् । तर तिमीले जान्दछौ— अहिले हामीले यो पुरानो दुनियाँ छोडेर नयाँ कंचन शरीर लिन्छौं । कंचन काया भन्छन् नि अर्थात् सुनको काया । आत्मा पनि पवित्र, शरीर पनि पवित्र । अहिले कंचन छैन । नम्बरवार बनिरहेका छौ । कंचन बन्छौ नै यादको यात्राबाट । बाबाले जान्नुहुन्छ— धेरै यस्ता छन् जसलाई याद गर्ने पनि अक्कल छैन । यादको मेहनत गरेपछि नै वाणी प्रभावशाली बन्छ । अहिले त्यो तागत कहाँ छ र । योग छँदै छैन । लक्ष्मी-नारायण बन्नको लागि अनुहार पनि हुनुपर्छ नि । पढाइ हुनुपर्छ । कृष्ण जन्माष्टमीमा सम्झाउन धेरै सहज छ । कृष्णलाई भन्दछन् श्याम-सुन्दर । कृष्णलाई पनि कालो, नारायणलाई पनि कालो, रामलाई पनि कालो बनाएका छन् । बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ— मेरा बच्चाहरू जो पहिले ज्ञान चितामा बसेर स्वर्गको मालिक बनेका थिए फेरि कहाँ गए ? काम चितामा बसेर नम्बरवार गिर्दै आए । सृष्टि पनि सतोप्रधान, सतो, रजो, तमो बन्छ । त्यसैले मनुष्यको अवस्था पनि यस्तै हुन्छ । काम चितामा बसेर सबै श्याम अर्थात् कालो बनेका छन् । अहिले म आएको छु सुन्दर बनाउन । आत्मालाई सुन्दर बनाइन्छ । बाबाले हरेकको चलनबाट सम्झनुहुन्छ— मनसा, वाचा, कर्मणा कसरी चल्छन् । कर्म कसरी गर्छन्, त्यसबाट थाहा हुन्छ । बच्चाहरूको चलन त बडो फस्टक्लास हुनुपर्छ । मुखबाट सदैव रत्न निस्कनु पर्छ । कृष्ण जयन्तीमा सम्झाउन धेरै राम्रो हुन्छ । श्याम र सुन्दर टपिक होस् । कृष्णलाई पनि कालो अनि नारायणलाई फेरि राधालाई पनि कालो किन बनाउँछन् ? शिवलिंग पनि कालो पत्थरको बनाउँछन् । तर उहाँ कालो कहाँ हुनुहुन्छ ? शिव के हुनुहुन्छ, तर चीज के बनाउँछन् । यी कुरालाई तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ, कालो किन बनाउँछन् ? तिमीले यस विषयमा सम्झाउन सक्छौ । अब हेर्छु— बच्चाहरूले के सेवा गर्छन् ? बाबाले त भन्नुहुन्छ— यो ज्ञान सर्व धर्मकालाई हो । उनीहरूलाई पनि भन्नुपर्छ, बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भन्ने तिम्रा जन्म-जन्मान्तरका पाप काटिन्छन् । पवित्र बन्नु छ । जसलाई पनि तिमीले राखी बाँध्न सक्छौ । यूरोपियनलाई पनि बाँध्न सक्छौ । जो भए पनि उनीहरूलाई भन्नु छ— भगवानुवाच, अवश्य पनि कुनै तनद्वारा भन्नुहुन्छ नि । भन्नुहुन्छ, म एकलाई याद गर । देहका सर्व धर्मलाई छोडेर आफूलाई आत्मा सम्भ । बाबाले कति सम्झाउनुहुन्छ, फेरि पनि बुझ्दैनन् भने बाबाले बुझ्नुहुन्छ— यिनीहरूको तकदीरमा छैन । यो त जान्दछन्, शिवबाबाले पढाउनुहुन्छ । रथ विना त पढाउन सकिँदैन, इशारा दिनु नै पर्याप्त छ । कुनै-कुनै बच्चाहरूलाई सम्झाउने पनि राम्रो अभ्यास हुन्छ । बाबा-मम्माको लागि त सम्भन्छौ— यिनीहरूले उच्च पद पाउँछन् । मम्माले पनि सेवा गर्थिन् । यी कुरालाई पनि सम्झाउनु पर्छ । मायाका

पनि अनेक प्रकारका रूप हुन्छन्। धेरैले भन्छन्— म भित्र मम्मा आउँछिन्, शिवबाबा आउनुहुन्छ तर नयाँ-नयाँ प्वाइन्टहरू त नियुक्त गरिएको तनद्वारा नै सुनाउँछु या अरू कसैद्वारा सुनाउँछु ? यो हुन सक्दैन। यसो त बच्चीहरूले पनि धेरै किसिमका आफ्ना प्वाइन्टहरू सुनाउँछन्। पत्रिकामा कति कुरा आउँछन्। यस्तो होइन, मम्मा-बाबा कसैमा आउनुहुन्छ, लेखाउनुहुन्छ। होइन, बाबा त यहाँ सिधै आउनुहुन्छ, तब त यहाँ सुन्नको लागि आउँछौ। यदि मम्मा-बाबा कसैमा आउने भए त फेरि त्यहीं बसेर उनीहरूसँग पढ्नु। होइन, यहाँ आउनमा सबैलाई आकर्षण हुन्छ। टाढा बस्नेहरूलाई अभि धेरै आकर्षण हुन्छ। त्यसैले बच्चाहरूले जन्माष्टमीमा पनि धेरै सेवा गर्न सक्छन्। कृष्णको जन्म कहिले भयो, यो पनि कसैलाई थाहा छैन। तिम्रो अहिले भोली भरिझरहेको छ त्यसैले खुशी हुनुपर्छ। तर बाबाले देख्नुहुन्छ— कसै-कसैमा खुशी बिल्कुलै छैन। श्रीमतमा नचल्ने त मानौं शपथ लिएका छन्। सेवाधारी बच्चाहरूलाई त सेवा नै सेवा दिमागमा आइरहन्छ। सम्भन्छन्— बाबाको सेवा गरिन्न, कसैलाई पनि मार्ग बताइन्न भने मानौं म अन्धै ठहरिँ। यो जान्नुपर्ने कुरा हो नि। ब्याजमा पनि श्रीकृष्णको चित्र छ, यसमा पनि तिमीले सम्झाउन सक्छौ। जसलाई पनि सोध— यिनलाई कालो किन देखाइएको हो, बताउन सक्दैनन्। शास्त्रहरूमा लेखिदिएका छन् रामकी स्त्री अपहरण गरियो। तर यस्तो कुनै कुरा त्यहाँ हुँदैन।

तिमीहरू नै परिस्तानी थियौ, अहिले कब्रिस्तानी बनेका छौ फेरि ज्ञान चितामा बसेर, दैवी गुण धारण गरेर परिस्तानी बन्छौ। सेवा त बच्चाहरूले गर्नु नै छ। सबैलाई सन्देश दिनु छ। यसमा धेरै समझदारी हुनुपर्छ। यति नशा हुनुपर्छ— हामीलाई भगवान्ले पढाउनुहुन्छ। भगवान्का साथ रहन्छौं। भगवान्का बच्चा पनि हौं र फेरि हामीले पढ्छौं पनि। बोर्डिंगमा (आश्रममा) रहन्छौं त्यसैले बाहिरको सङ्गत हुँदैन। यो पनि स्कूल हो नि। क्रिश्चियनमा फेरि पनि आचरण छ, अरूमा त अहिले बिल्कुलै चरित्र छैन। तमोप्रधान पतित छन्। देवताहरूको अगाडि शिर निहुराउँछन्। देवताहरूको कति महिमा छ। सत्ययुगमा सबैको दैवी चरित्र थियो, अहिले आसुरी चरित्र छ। यसप्रकार तिमीले भाषण गर्नु भन्ने सुनेर धेरै खुशी हुन्छन्। मुख छोटो बात बडी— यो कृष्णको लागि भन्छन्। अहिले तिमीले कति महान् कुरा सुन्छौ, यति महान् बन्नको लागि। तिमीले जसलाई पनि राखी बाँध्न सक्छौ। यहाँ बाबाको सन्देश त सबैलाई दिनु छ। यो लडाईंले स्वर्गको द्वार खोल्छ। अब पतितबाट पावन बन्नु छ। बाबालाई याद गर्नु छ। देहधारीलाई याद होइन। एउटै बाबाले सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ। यो हो नै तमोप्रधान दुनियाँ (आइरन एजेड वर्ल्ड)। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार धारणा हुन्छ, स्कूलमा पनि छात्रवृत्ति लिनको लागि धेरै मेहनत गर्छन्। यहाँ पनि कति ठूलो छात्रवृत्ति छ। सेवा धेरै छ। माताहरूले पनि धेरै सेवा गर्न सक्छन्, सबै चित्रहरू देखाऊ। कृष्णको कालो, नारायणको कालो, रामचन्द्रको पनि कालो चित्र देखाऊ, शिवको पनि कालो..... फेरि बसेर सम्झाऊ। देवताहरूलाई कालो किन बनाएका हुन् ? श्याम-सुन्दर। श्रीनाथद्वारे गयो भने बिल्कुलै कालो चित्र छ। यस्ता विभिन्न चित्रहरू जम्मा गर्नुपर्छ। आफ्नो पनि देखाउनु पर्छ। श्याम-सुन्दरको अर्थ बुझाएर भन— तपाईंहरू पनि अब राखी बाँधेर, काम चिताबाट उत्रेर ज्ञान चितामाथि बस्नुभयो भने गोरो बन्नुहुन्छ। यहाँ पनि तिमीले सेवा गर्न सक्छौ। भाषण धेरै राम्ररी गर्न सक्छौ— यिनीहरूलाई कालो किन बनाएका हुन् ! शिवलिंगलाई पनि कालो किन बनाएका हुन् ! सुन्दर र श्याम किन भन्छन्, हामी सम्झाउँछौं। यसमा कोही रिसाउँदैनन्। सेवा त धेरै सहज छ। बाबाले त सम्झाइरहनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! राम्रो गुण धारण गर, कुलको नाम प्रख्यात गर। तिमीले जान्दछौ— अहिले हामी उच्चभन्दा

२०७२ भाद्र १४ सोमबार ३१-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन उच्च ब्राह्मण कुलका हौं। फेरि राखी बन्धनको अर्थ तिमीले जसलाई पनि सम्झाउन सक्छौ। वेश्याहरूलाई पनि सम्झाएर राखी बाँध्न सक्छौ। चित्र पनि साथमा होस्। बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर— यो आज्ञा मानेमा तिमी गोरो बन्छौ। धेरै युक्तिहरू छन्। कोही पनि नाराज हुँदैन। बाबा सिवाय कोही पनि मनुष्यले कसैको सद्गति गर्न सक्दैन। राखी बन्धनको दिन मात्र होइन, जहिले पनि राखी बाँध्न सक्छौ। यसको त अर्थ बुझ्नुपर्छ। राखी जब चाट्यो तब बाँध्न सकिन्छ। तिम्रो धन्दा नै यही हो। भन, बाबासँग प्रतिज्ञा गर्नुहोस्। बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर्‍यो भने पवित्र बन्छौ। मस्जिदमा गएर पनि तिमीले उनीहरूलाई सम्झाउन सक्छौ। हामी राखी बाँध्नको लागि आएका हौं। यो कुरा तपाईंलाई पनि जान्ने हक छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्‍यो भने पाप काटिन्छ, पावन बनेर पावन दुनियाँको मालिक बन्छौ। अहिले त दुनियाँ पतित छ। गोल्डेन एज थियो, अहिले आइरन एज बनेको छ। तपाईंहरूलाई स्वर्णिम युगमा खुदाको पासमा जानु छैन ? यस्तो कुरा सुनायो भने तुरुन्तै आएर चरणमा पर्नेछन्। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) ज्ञान रत्नको सागरबाट जो अविनाशी ज्ञान रत्न प्राप्त भइरहेको छ, त्यसलाई महत्त्व दिनु पर्छ। विचार सागर मन्थन गरेर स्वयंमा ज्ञान रत्न धारण गर्नु छ। मुखबाट सदैव रत्न निकाल्नु पर्छ।
- २) यादको यात्रामा रहेर वाणीलाई प्रभावशाली बनाउनु छ। यादद्वारा नै आत्मा कंचन बन्छ, त्यसैले याद गर्ने अक्कल सिक्नु छ।

वरदान:- आफ्नो पूर्वज स्वरूपको स्मृतिद्वारा सबै आत्माहरूलाई शक्तिशाली बनाउने आधार, उद्धारमूर्त भव

यस सृष्टि वृक्षको मूल फेद (तना), सबैका पूर्वज तिमी ब्राह्मण सो देवता हौ। सबै कर्मको आधार, कुल मर्यादाहरूको आधार, रीति रिवाजको आधार तिमी पूर्वज सम्पूर्ण आत्माहरूको आधार र उद्धारमूर्त हौ। तिमी आधारहरू (फेद)द्वारा नै सर्व आत्माहरूको श्रेष्ठ संकल्पहरूको शक्ति वा सर्वशक्तिहरूको प्राप्ति हुन्छ। सबैले तिम्रो अनुसरण गरिरहेका छन् त्यसैले यति धेरै जिम्मेवारीलाई बुझेर हरेक संकल्प र कर्म गर, किनकि तिमी पूर्वज आत्माहरू नै सृष्टिको समय र स्थितिको आधार हौ।

स्लोगन:- जसले सर्व शक्तिरूपी किरणहरू चारैतिर फैलाउँछ ऊ नै मास्टर ज्ञान-सूर्य हो।